

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemnik velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemnik velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Nasnanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedej in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 134.

V Ljubljani, v četrtek 13. junija 1889.

Letnik XVII.

Giordano Bruno.

Vsak čas ima znamenja, po katerih se more spoznati tek stvari; znamenja našega časa so protiverške, protinravne ideje. Veljaki minulega stoletja so gojili ateizem ter pustili, da so narodu jemali vero in vest. Zli duh jih je zaslepil, da so redili kačo, ki jih je s strupom umorila. Neumevno je, da so tedanji voditelji narodov bili slepi, a še stokrat neumevnejše je, da vidijo mnogi pred očmi strašne prizore minulega stoletja in vendar imajo toliko poguma, da bi jih ponovili.

Znamenje časa je tudi krvavorudeči svet goljufivega meteorja, ki sveti nad Italijo in središčem krščanstva. To je malik prostozidarstva, nesrečni Giordano Bruno. Naše stoletje ne pozna grmade, na kateri je zgorel bogatajec in revolucionar Giordano Bruno, in vendar je ono stoletje pravno mnogo prekosilo sedanje, ko mu postavljajo častni spomenik. Oslobojena Italija mu je najprvo postavila spomenik v Napolji kot mučencu svobodnega prepričanja, kjer so dne 7. januarja 1865 dijaki sežgali papežovo okrožnico z dne 8. decembra 1864. Ista Italija, ki drči nizdolu po revolucijski poti, je letos na binkoštno nedeljo na trgu „dei fiori“ postavila predrzemu demagogu velik spomenik. Slovesno odkritje spomenika naj bi bila proslava slaboznanega bogatajca in izjava proti papežu in katoliški cerkvi. Liberalna društva s svojimi kričaji, liberalni občinski zastopi s svojimi revolucijskimi vodniki, somišljeniki raznih lož: vsa ta pisana gospoda se je sešla, da proslavlja nesramnost, nezvestobo, prevzetnost, bogatajstvo, revolucijo.

Kdo pa je bil ta Giordano Bruno? Kaj je storil v šestnajstem veku, da ga danes slavé? S katerimi deli si je mož zaslužil toliko slavo in neumrljivost? Ali je bil morda bistroumen, socijalen politik, ki je že tedaj rešil sedanjo veliko zagonetko socijalnega vprašanja?

Giordano Bruno je „krvava priča vednosti“; tako piše Scartazzini. Giordano Bruno je najtemeljitejši med vsemi, ki so verske resnice primerjali

z rokopisom božjim, svetom in naravo; on je „pravi filozof“. Tako trdi Ranke. Tega „mučenca vednosti“ si moramo bližje ogledati.

Rodil se je v Noli, v kraljestvu napolitanskem, leta 1548. Že kot deček se je spadal v slabi tovaršiji. V 15. ali 16. letu je stopil v dominikanski red ter bil leta 1572 posvečen v duhovnika. Že v samostanu se je poskušal v pesništvu ter pisal igre. Duhovskih nauk se je bal in že z osemnajstim letom je zgubil vero v Boga in njegove resnice. Nesrečni, izprijeni mnih je bil brez vere, brez značaja, a je imel toliko poguma in svetohlinstva, da je tajil pred predniki svoj odpad od Boga.

Ker v redu ni mogel ostati, prišel se je klatiti od mesta do mesta. Hitro je prehodil gorenjo Italijo; videli so ga danes v redovniški obleki, jutri kot svetnega potovalca. Leta 1580 je prišel v Genevo v Švici, kjer se je seznanil s kalvinizmom. Iz Geneve se je preselil v Pariz ter kot profesor filozofije pobijal Aristotela in skolastiko. Leta 1583 je bil že v Londonu. Tukaj je spisal knjigo, polno sovražstva proti katoliški cerkvi in krščanski veri. Z vednostnega stališča nima knjiga nobene vrednosti, a je polna najgrših napadov na vero. Iz Londona je šel v Wittenberg, kjer se je poslovil z ostudnim govorom proti papežu in cerkveni hierarhiji. Ker so ga iz Prage in Hehnstädta prognali, vrnil se je leta 1598 v Italijo. V Benetkah so ga prijeli in peljali v Rim, kjer so sprva milo ž njim ravnali. Ker pa ni hotel preklicati svojih krivoverskih, nenravnih in državi nevarnih nauk, obsodilo ga je cerkveno sodišče in izročilo svetni oblasti. Dne 17. februarja 1600 so ga kot trdovratnega in nevarnega krivoverca v duhu tedanjega časa sežgali na „campo dei fiori“. To je bil torej mož, kateremu so na binkoštno nedeljo v Rimu postavili spomenik.

In kaj je on sedaj? Mučenik za „prostost“! Torej mnih, ki je na najgrši način napadal krščanstvo, v blato teptal, kar je človeku sveto, zanikaval človeško osebnost, prostost in neumrljivost duše, oznanjeval revolucijo: tega moža sedaj proslavljajo kot boga vseh sovražnikov krščanstva in papeža na

onem mestu, kjer je po tedanjih pravnih nazorih prestal zaslužno kazen.

Giordano Bruno je v vrsti onih filozofov, katere imenujejo, a ne beró. Imenujejo ga, ker je bil panteist, rogovilež in pustolovec. Lezel je kot pesnik na Parnas, toda pred njim so zbežale vse Muze. Kot človek je bil Bruno pravi Homerjev Terzit. Z nikomur ni mogel shajati, nikjer ni imel obstanka, sam s seboj je bil nezadovoljen. Kot „večni žid“ se je potikal po svetu. Strašna bila mu je kazen, toda v primeri s kaznimi tedanjega časa še mila. Pomilovati moramo nesrečneža, a pomilovati tudi one, ki ga občudujejo. V Nemčiji so hoteli pesniku Heineju postaviti spomenik, pa sramožljivost naroda se je uprla temu poskusu.

Ako je Giordano Bruno mučenec, potem so tudi mučenci ljubezni, ki so iz ljubosumnosti morili, mučenci lakote, ki so kradli — in bili kaznovani. Mnogi pač imenujejo to „prostost“, ako kdo zanika in zanika krščanstvo; toda je nešteto število takih ljudi, ki v tej „prostosti“ vidijo propad nramnemu in verskemu prepričanju in vsaki drugi prostosti.

Kdor ne véruje, da je Bog, ta ni prost, temveč suženj železnih naravnih in človeških postav, rob je zasramovanju in samovolji minljivih gospodovalecev. Giordano Bruno ni bil mučenec prostosti, temveč njen grobokop, napadnik krščanstva, ki je svet rešilo sužnjosti.

Takih rogoviležev danes več ne kaznujejo s smrtjo in tudi mi ne zagovarjamo kazni prejšnjih časov; toda toliko nismo sentimentalni, da bi dogodke iz preteklih časov sodili po sedanjih časovnih razmerah.

Dioklecijan je bil osramoten, ko je trdil, da je zatrl krščansko ime. Tudi čestilec Giordana Bruna ne bodo zatrl krščanstva, škodo pa mora imeti državljanski red. Namen slavnosti dne 9. t. m. je bil, da bi žalili starega častitljivega starčka v Vatikanu; namen se jim je posrečil. Ali pa se bodo dolgo tega veselili, pokazala bode prihodnost.

LISTEK.

Zavetišče.

(Zgodovinska povest. Češki spisal Al. Dostál, prevel —r—.)

VIII.

Od Straževa k Topli je brodil skozi snežene zamete kočar Urada. Bil je mož v srednjih letih. Previdno se je ogibal močvirij na zahodno stran od Tople se prostirajočih, premeril je s palico vsak zamet, in predno je prišel k gradu, je bil že most spuščen. V zavetišče so hodili zdaj ljudje od vseh strani živeža iskat.

Toda sosod Urada ni šel k žitnici, kamor so mu pokazali, in kjer je že Rizek s polno mero v rokah čakal.

„Dobili smo pri pogrebu milostljive gospóde dosti živeža, da bomo, če Bog dá, izhajali do pomladi; mene pelje sem drugačna prošnja. Najraje bi jo izjavil koj Hroznati.“

„Vedno nadlegujete našega gospoda in nič se ne ozirate na to, da je prevelike žalosti ves potrt. Potrebuje jako pokoja.“

„Pridem v imenu sosednjih občin. Vašemu gospodu in vam vsem bo to delo koristilo v tej dóbi lenosti in nedelavnega življenja.“

„Prav imaš“, pritrdi Rizek, „ako je potreba hrabrega vojščaka, postavil se bom sam na čelo.“

„Nikakor ne vojščaka, izvrstnega lovca bo potreboval vaš gospod.“

Rizek, ki je slišal o lovcu in potemtakem menil, da je zasledil Urada stopinje redke zveri, je oglasil hitro kočarja pri Hroznati.

„Odpusti, gospod, da te nadlegujem. Vsi okoli Straževa te prosimo, da bi nam pomagal pregnati volkove, kateri so postali že tako predrzni, da se upajo na naše hleve. Nikjer nismo varni; vsako noč nas obiskujejo volkovi in gledajo nam skoraj v okna. Pošlji lovce iz grada, mi se bomo njim pridružili ter pregnali predrzneže v gozde. Letos se jih je naselilo mnogo pri nas, lakota jih muči, zato tako napadajo naša prebivališča. Znabiti bo tudi kakšen medved med njimi, in tū bi bil vspeh lova prav znamenit.“

Hroznata je pazljivo poslušal. Revež je bil bled in ves prepaden. „Bodi brez skrbi, bomo že pognali volkove in medvede. Kaj pa, ali stradate v Straževu?“

„Za to si že ti, milostljivi gospod, davno poskrbel. Nebesa ti bodo povrnila.“

„Pravijo, Urada, da si ti prerok vremena; povej torej, kako dolgo bomo ostali še v tem sneženem zajetju? Ali bo kmalu zima prenehala?“

„Ne vém, nič nisem zapazil. Letos bo skopnel sneg naenkrat.“

„Nikar ne daj Bog.“

„Bila bi povodenj. Dobro opazujem celo zimo. Nekega dne se bo solnce pokazalo in vsled njegovih pripekajočih žarkov bo kopnel sneg po celi pokrajini. Da bi vsaj bile naše njive obvarovane!“

„O tem se bova še pogovorila. Izsekati bom dal v snegu jarke, da bo mogla voda odtekat; prihodnje leto bomo Toplo omejili z močnimi bregovi ter sploh gledali, da bodemo pred povodnji varni.“

„Predober si do nas, gospod.“

„Zdaj pa idi na dvorišče, pokliči Rizka in mu izroči moj ukaz, da se pripravijo vsi na lov za celi dan. Prepodili bomo volkove in medvede in naredili konec njihovemu potepanju. Vi nas pa pričakujte pri velikem ribniku.“ (Dalje sledi.)

Slavnost razvitja zastave „Dolenjskega Sokola“.

(Izvirni dopis.)

(Dalje.)

Ko je prišel sprevoz na glavni trg pred mestno hišo, kjer je bil najprimernejši prostor za to slavnost, razvrstila so se vsa društva v krog ter bila pričujoča pri sv. maši, katero je daroval prečast. gosp. kanonik Hočevar; med sv. mašo je svirala godba. Precej po sv. maši zapel je močan zbor Jenkovo „Molitev“; nato je nastopil g. dr. Slanec ter v primernem govoru opisal pomen slavnosti. Po dovršenem govoru pričelo se je običajno zabijanje žeblice; prvega je zabila zastopnica kumice, njena sedemletna hčerka gospica Slančeva, drugoga g. okrajni glavar in svrtnik Ekel, dalje župan g. dr. Poznik, gospica Seidelova, starosti Iv. Hribar in prof. Vamberger, gimnazijski vodja Seneković, prof. Sturm, dr. V. Gregorič, g. Dražil, načelniki požarnih bramb: novomeške, trebanjske, metliške, žužemberške in mirnopeške. Nato je izpregovorila ljubeznjiva hčerka Slančeva nekaj besed ter izročila krasen trak zastavi z napisom: „Dolenjskemu Sokolu — Kumica Ana Slančeva“. Zbor pa je zapel krepko „Sokolsko“; zatem pa je izročila po kratkem nagovoru ravno tej zastavi gospica Seidelova nepričakovano krasen trak, kateri so novomeške gospé in gospice naklonile zastavi domačega „Sokola“, starosta gosp. Rozina pa se jim je v lepih besedah toplo zahvalil. Zastava „Dol. Sokola“ je v istini krasen izdelek usmiljenih sestrâ v Zagrebu; vse delo je jako fino in umetno izdelano, in sicer za tako nizko ceno, da ne vemo, ali je delo plačano, ali tvarina. Veliko zaslugo ima pri tem delu marljivi in ljubeznjivi g. profesor Sturm, kateri je narisal načrt in posredoval, da je delo v istini na čast usmiljenim sestram v Zagrebu.

Po končani slavnosti je bil slavnostni sprevoz po mestu: pri kumici razlegali so se gromoviti „živela“ in „slava“-klici. Gospice naše pa so metale med ponosno stopajoče „Sokole“ lepe šopke in vence, ljudstvo pa jih je s krepkimi „živeli“ pozdravljalo.

Ob 2. uri je bil v dvorani „Narodnega doma“ banket; dvorana je bila navlašč popravljena za te dni in bila pretesna za obilico vdeležencev, katerih je bilo nad 150 pri obedu, med njimi mnogo mestne gospóde in inteligencije dolenjske. Prva napitnica je veljala Nj. veličanstvu; govoril jo je starosta g. Rozina. Za njim je napil in pozdravljaval vse goste župan g. dr. Poznik, kumici napil je g. Sakser; izmed govornikov, katerih je bilo obilo, omenjati mi je gg.: Iv. Hribarja, prof. dr. Vambergerja, dr. Slanca, Jeniča in več drugih. Med posameznimi točkami nas je razveseljevala marljiva naša godba in lepo vbrane pesmi pravih „Slavcev“ iz Ljubljane, med katerimi se je jako odlikoval tenorist g. Pavšek. Med obedom je došlo 25 brzojavk, katere je prečital starosta g. Rozina, namreč: iz Ljubljane, Zagreba, Prage, Trsta, Gorice, Celovca, Dunaja ter več krajev iz Kranjske, Koroške, Štajerske, Hrvaške, Češke in Moravske; vse so bile z „živio“-klici sprejete. Dohajale pa so brzojavke še popoldne in celo drugi dan še iz omenjenih strani. Tako nam je čas jako hitro, prehitro potekel, ker smo se morali držati vsporeda.

Ob 1/2 5. uri korakala so vsa društva z godbo na čelu v Žunhovo hosto, kakih 20 minut iz mesta. Kraj je jako primeren za take veselice, ker je naravna arena, bila je pa trata tudi polna ljudstva. Tu so telovadili spretni telovadci ljubljanskega, karlovskega in našega „Sokola“ ter v istini kazali, da so mojstri v tej stroki, posebno mi je omenjati gg. Finka, Šebra, Vernika, Klinca, Deva, Perpiča. Na drugem mestu so prepevali čili „Slavci“, zopet tam godba, bazar, v katerem so prodajale naše gospice v krasni narodni noši različne stvari. Streljalo se je obilo, dobilo se je tudi dovolj krepčil, s kratka: za vse je bilo preskrbljeno in vse tudi veselo in ni bil niti najmanjši nered. V mraku pa smo zopet zapustili kraj prave narodne veselice, ter korakali v mesto v čitalnico, kjer je bil sijajen ples in živahna zabava. Po mestu pa je bilo vse živo, ker toliko ljudstva ni bilo moči sprejeti v čitalnico, ter se je veselo razšlo gotovo z zavestjo, da se je lepo dovršil glavni del našega vsporeda, izvrstno in vzgledno brez najmanjših neprilik in nereda. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. junija.

Notranje dežele.

Predvčeraj je došla iz Rima na Dunaj nastopna brzojavka: „Zoper britkosti, ki tlačijo srce sv. Očeta, so ugovori listov, katoliških zasebnikov in dijaških zvez sladka tolažba, ter jim sv. Oče z zahvalo za to čestitanje in otroško sočutje pošilja apostolski blagoslov. Kardinal Rampolla.“

Ker se je kardinalu Ganglbauer-u obrnilo stalno na bolje, se odslej ne bodo več izdajala po dva izvestja na dan. Kardinal se bo baie preselil, dokler popolnoma ne okreva, v Zgornji Št. Vid pri Dunaji.

Stalni kazenski odsek je §. 195 „Razžaljenje“ sprejel takó, kakor je predlagal dr. Pininški: Kdor s psovalnimi dejanji ali izjavami napade čast koga drugega, kaznuje se z zaporom do 6 mesecev ali globo do 500 gl. Če se je razžaljenje izvršilo po tiskovini, more se zapor podaljšati do enega leta, globa zvišati do 3000 glđ.

Vnanje države.

Novi srbski metropolit Mihael je imel v nedeljo slovesno službo božjo v belgrajski stolnici. V cerkvi so bili kralj Aleksander I., regent Ristić, ministra Gruić in Milosavljević, ruski poslanik Persiani, ki so mu tudi vsi čestitali k nastopu. Pred altarjem so stali dosedanjí metropolit Teodozij in škofa Demetriji in Nikanor. Po službi božji je metropolit Mihael v svojem govoru na podlagi Jezusovega izreka: „Kdor v tebe meče kamenje, temu daj kruha!“ — opominjal srbski narod k spravi in notranjemu miru. Konečno je pozval vse Srbe, naj vedno v ljubezni, zvestobi in udanosti stojé krog mladega kralja in njegove hiše ter s tem pospešijo procvitanje drage domovine. — Radikalni shod v Niši je sklenil nastopno resolucijo: „Napraviti se mora postava o organizaciji srenj in novih občinskih skupinah. Shod smatra za neobhodno potrebno, da se zopet oživi narodna vojna, stalna vojna pa ostane kot izobraževalna šola. Radikalna stranka proglašá, da hoče posebno podpirati domačo industrijo, trgovino in kmetijstvo. Konečno je po njenem mnenju tudi treba, da se dežela z nova zmeri in razdeli zemlja pravičnejše v kulturne razrede.“ Shod je izrekel vladi tudi zahvalo, da je razrušila pogodbo s francosko železniško družbo ter vredila cerkevno vprašanje. — Včeraj popoldne je zboroval v belgrajskem hotelu „Imperial“ liberalni shod, katerega se je vdeležilo do tisoč oseb. Odvetnik Milan Marković je prečital besedo za besedo novo sestavljeni vspored stranke, ki se bistveno strinja z znanim programom meseca marelja letos. Točka, naj deluje stranka na to, da se zboljša položaj nižjih uradnikov, se je odklonila, ker mora biti liberalni stranki v prvi vrsti na tem ležeče, da se povzdignejo finance. Razprav so se vdeleževali bivši ministri Avakumović, Stojan Bosković in Vasiljević.

Ruski vojni minister Vanovski je za dōbo dovoljenega odpusta odpotoval v inozemstvo. Nadomestoval ga bo v tem času general Obručev. — Peterburški listi poročajo iz Jakustka v Sibiriji: Vsled pomot je mej tukajšnjimi redarji in političnimi prognanci, ki so prišli semkaj na sejm, nastal krvav boj, kateri je končal še-le kosaški polk. Osem redarjev, troje uradnikov in štirinajst prognancev je ostalo mrtvih na bojišču, veliko oseb na obeh straneh je pa tudi težko ranjenih. Pričela se je stroga preiskava ter se bo moralo vsled tega zagovarjati pred vojnim sodiščem devet izseljencev. Gubernator Sojetlicki je težko ranjen.

V francoski zbornici je predvčeraj Gellibert interpeloval o dogodkih v Angouleme-u, rekoč, da so napad na osebno prostost. Minister Constans je naznanil, da je bil on, ki je zaukazal, naj posredujejo vojaki. Vlada bo odločno postopala zoper vse vstajne poskuse. Te besede so vzbudile veliko razburjenost mej boulangističnimi poslanci, katere je mnogokrat pozval predsednik k redu. Cassagnac in Leherisse sta zahtevala v isti zadevi interpelovati, toda interpelacija se je preložila na mesec dni. — Predsednik je isti dan izročil barete novim kardinalom, nadškofu pariškemu, lyonskemu in bordeauxškemu. Pariški nadškof je v svojem nagovoru rekel: „Dva čuta sta posebno, ki navdajata moje srce: sloga in domoljubje. Hvaležni smo tako papežu, kakor vladi, ki nas je priporočila.“ Predsednik je rekel koncem odgovora: Zagotoviti smete Nj. svetosti papežu, da je republika srečna, ko vidi, kakó Vi razširjate slovo. Za to uslugo Franciji in cerkvi se Vam prisrčno zahvaljujem.

Pri belgijski ožji volitvi v Bruslju je zmagal Janson proti katoliku Debeckerju z večino 1900 glasov. Liberalci so vsled tega polni navdušenja. Janson kakor drugi vodje so naglašali v svojih govorih, da je združenje liberalne stranke gotova in dognana stvar.

Splošnja italijanska proračunska komisija je sklenila, da se zopet postavi v proračun od vojne ministra zahtevani kredit za Afriko. — Kakor piše „Tribuna“, avstrijski veleposlanik grof Revertera ni bil pri slavnostnem sprevodu povodom odkritja Brunovega spomenika navzoč v Rimu. Tudi sedemnajst kardinalov je zapustilo mesto. Pred pa-

lačo „Venezia“ postavljeni vojaki so imeli povelje, da morajo pri prvem Avstriji sovražnem klicu razpršiti sprevoz. Oni del Vatikana, mimo katerega se je pomikal sprevoz, je bil popolnoma izpraznjen. Tudi papeževim sorodnikom je bil v nedeljo vhod v Vatikan zabranjen.

Izvirni dopisi.

Iz Polja pod Ljubljano, 11. junija. (Volitve.)

Ker vidim, da zastoj pričakujem opisa volitve oziroma agitacije za volitve volilnih mož iz naše občine, prijel sem pa jaz za pero, da opišem po svoji slabi moči agitacijo v občini D. M. v Polju. Volitve vršile so se 5. t. m. popoldne ob 2. uri v hiši g. župana v Zadobrovi. Občina D. M. v Polju šteje nekaj čez tri tisoč duš in tako voli šestero volilnih mož. Dolgo časa se še na kako agitacijo domislili niso prvaki naši. Bilo je vse nekako tiho in mirno; a nekaj dni pred volitvijo začel je očitno agitovati neki tukajšnji nadzornik pri vravnavanju Save. Mož si je na vse mogoče načine prizadeval, da bi bil pridobil tal svojemu kandidatu v naši občini. A revež se je strašno opekел. Ne samo, da mu je stvar popolnoma izpodletela, in da ni razun enega volilca za njega prišel na volišče nihče drugi in je potem še ta edini mu postal nezvest, ker je volil z županovo stranko, tudi v mnogih kmečkih hišah pokazali se mu duri. Kajti mož, akoravno občuje že nekaj let z našimi kmeti, vendar še ni opazil, da naše ljudstvo spoštuje svoje duhovnike. Gospod agitator ni pomislil, da pri naših kmetih bo zgubil vse zaupanje, ako bode o duhovnikih zabaval. Edine zasluge prihodnjega g. poslanca je vedel naštevati, da bode delal na to, da se bodo odvzele gospodom duhovnikom nekatere oblasti, katere imajo sedaj. Gospod agitator je v svoji olikanosti imenoval vselej duhovnike le z drugim imenom. Tudi je razdal nekaj listov „Slov. Naroda“, št. 126., kjer v nedeljskem pismu g. podlistkar meče silovito polena pod noge g. Povšetu. Na prvi hip pridobil si je s pomočjo „daru jezika“ že nekaj privrženecv, med njimi tudi dva krčmarja, in skupaj so potem delovali tako, da bi bil seveda s pomočjo „okroglega“, katerega tudi ni štedil, prišel do večine. Ali o pravem času je stopil g. župan na noge in nasprotniki zgubili so pogum priti na volišče. Zgoraj omenjeni g. agitator bil bi pa mnogo na boljsem, ko bi bil v vse-skozi vročih dneh pred volitvijo se hladil v senci, in agitacija mu ne bi bila prišla — za našo občino — še v sanjah na um.

Jako slabo spričevalo dajal si je sam že s tem, ko je rekel „ob tla s . . . ! Kaj neki dajo?“ itd. Ako je imel kmet že prej kako zaupanje do agitatorja, zgubil ga je potem popolnoma. Pri nas živajo gg. duhovniki še popolno spoštovanje, to spričujejo naši volilci, kateri so se vdeležili v tako obilnem številu volitve, da so si izvolili 6 zanesljivih mož, kateri bodo volili dne 4. julija naša poslanca, gg. vit. K. Bleiweisa in F. Povseta. Živeli!*)

Krivčev.

Iz Logatca, dne 10. junija. (Volilni shod.)

Na povabilo dosedanjih dveh notranjskih poslancev kmetijskih občin vršil se je včeraj logaški volilni shod v prostorih g. Arko ta v Dol. Logatci. Vdeležba ni bila posebna, navzočih okrog 40 mož. V prvi vrsti zastopani Dolenje-Logatčani, došlo je tudi nekaj gostov iz Postojine (g. Kraigher . . .); proti koncu počastil je zbor tudi g. okrajni glavar logaški, dr. Mihael Gstettenhofer.

Predsednikom je bil voljen g. Smole, župan v Dol. Logatci.

Prvi poročá g. dr. Vošnjak. Posameznosti ne naštevam. Govoril je o davkih, o konvertovanji kranjskega zemljiškega dolga, o žganjski nakladi itd., kar Vam je vže vse opisal Vaš cirkniški gosp. dopisnik. V teku svojega govora prišel je tudi na Liechtensteinov predlog in omenjal več družih zanimivih stvari, katere pozneje pretresujemo.

G. Hinko Kavčič govoril je o prosti ženitvi, da bi se morala prepovedati. Naštevá razne troške, katere je imela dežela. Povišali so se dohodki, dasiravno so se znižali davki — kakor je omenjal predgovornik — pa tudi troški so narastli. Naposled govori o lovski in cestni postavi. Poročilo ni naredilo prijetnega vtisa na poslušalce.

Ko je bil končan oficijelni del, vpraša gosp. predsednik, je-li se kdo volilcev oglasi k besedi?

Prvi poprašá gosp. Tolazzi, veletržec v Dol. Logatci, kdo prav za prav plačuje troške za hiral-

*) Enakih pritožb smo več dobili iz tega in drugih volilnih okrajev.

nico — občine ali dežela. G. dr. Vošnjak stvar ob kratkem pojasni.

Nato se oglasi k besedi kapelan gosp. Mikš. Najprej govori o poročilu g. Hinkota Kavčiča: „Prvi nam je poročal g. Kavčič o svojem delovanju, ali prav za prav ne toliko o svojem delovanju, ker razkladal nam je le bolj svoje nazore, katere je mogel do zdaj le deloma, utegne pa jih v prihodnje uporabiti — sicer pa stvar o ženitvi, po njegovih lastnih besedah, spada v področje državnega in ne deželnega zbora... Govoril je o bremenih. Rekel med drugim: če je dežela izdala večje svote za razne naprave, smo mi tudi dolžni tirjati, da imamo kaj dobička od tega bremena... Dovolilo se je med drugim 100.000 gld. za deželno gledališče v Ljubljani. Nikakor ni bilo pametno, da so zastopniki kmetijskih občin glasovali za to izdavo. Tega ne bi smeli storiti kakor slovenski in ne kakor poslanci kmetijskih občin. Ne kakor slovenski — ker v gledišči se je gojila nemščina in se bo gojila nemščina. Slovenske igre so le bolj postranska stvar. Igre so nemške — in kakošne igre? Dobro se ne igrajo — zato, ker so dobre! Če so vže hoteli kaj darovati, naj bi raje kaj darovali — polovico tega denarja — za „Narodni dom“; to bi bil narodni dar v narodne namene, in na ta način bi se utegnulo ustanoviti slovensko gledališče. — Drugič pa ne kakor poslanci kmetijskih občin, ker čudno je, da se mora žulj kranjskega kmeta držati gledišča — kranjskega kmeta, ki tega gledišča nikoli videl ne bo!“

Na to odgovarja g. dr. Vošnjak: „Stvar je bila v resnici košljiva, a slednjič so vendar glasovali vsi poslanci zanj. Predgovornik napačno misli, da se je teh 100.000 gld. darovalo, a se je le posodilo. Šeasoma se bo denar povrnil. Sicer so se pa tudi posestniki lož morali odpovedati vsem dosedanjim pravicam, in gotovo bode prihodnji slovenski odbor skrbel, da bo v gledišči več slovenskih predstav kakor dozdaj.“ Vzame se ta popravek na znanje.

Potem govori g. Mikš o poročilu g. dr. Vošnjaka: „Poročilo je zanimivo. Ves govor kaže starega politika. Znane so mu do cela razmere v deželnem zboru in odboru... O nas Notranjih veljajo besede: Na Notranjskem smo doma — slovenskega duha — slovenskega srca —; a tem besedam dostavil bi še: in vernega srca. Hvalevredno je, da poslanci naši podpirajo narodne težnje, bodisi v duševnem ali v gmotnem oziru. Kaj dobro je, da se dovoljuje podpora kmetijski družbi, ki dela veliko v prospeh kmetijstva. Važna je postava zoper žganjepitje, dasiravno bo tudi ta postava žganjepitje k večjemu za malo časa omejila, ustavila nikdar ne! Postava je — mrtva, če je duh ne oživlja. Ljudstvo pilo bo ravno tako, dasiravno se bo davka čez 100.000 gld. vsako leto plačalo... S tako imenovanimi „družbami treznosti“ se bo narod višje povzdignil... Sicer pa na Notranjskem žganjepitje ni tako razširjeno, dasiravno se čedalje bolj razširja.“

„Govoril je g. dr. Vošnjak o kmetiskem vprašanju. Istina — največja uganjka je kmetško vprašanje! Narod leze v dolgove. Samo v logaškem sodnem okraji je vknjiženega dolga čez 2 milijona. Od tega plača se obresti čez 50.000 gld. Ves davek znaša okrog 45.000 gld. Večjo preglavico, kakor davki, delajo kmetu dolgovi. Če bo šlo tako naprej, kam bomo prišli? Stari viri dohodkov usihajo, novih ni! Kako pomnožiti ljudstvu premoženje, ali kako zabraniti, da ne razpade? Naš gospod poslanec trudil se je, da dobijo Rovtarji novo cesto. Hvala mu!“

„Sicer pa vsi ti napor, kmetu pomagati, ne bodo nič izdali, ako ne bo med ljudstvom pravega verskega duha. Varčnosti, zmernosti manjka med ljudstvom. In istina je, da je največ gruntov zavoljo pijače prodanih.“

„Rekli smo prej: verskega duha...! V letopisu „Matiče Slovenske“ leta 1885 je slovenski pisatelj g. dr. Vošnjak priobčil razpravo o kmetiskem vprašanju. Razna sredstva omenja tu, kako bi se ljudstvu v tej bedi pomagalo... Konečno pride do zaključka: In konečno smo dospeli do najimennejše točke: do vzgoje in pouka. Kaj pomagajo vse te naredbe, če se z njimi narod ne more okristiti vsled krive vzgoje... in se ne more povspeti do tistih vzvišenih idej, brez katerih si ne moremo misliti poveljnega vredenja zamotanih socialnih razmer...“

„Šola in cerkev morata imeti eden in isti cilj, vzbujati v mladem srcu vse blage čute pravice

in človekoljubja in utrjevati versko prepričanje!... Kdor sam ne veruje, vsaj naj ne bo tako neusmiljen, da moti versko prepričanje tistim, ki ga še goje v srci...!“

„Tako je pisal slovenski pisatelj dr. Vošnjak, ki nas je danes tukaj obiskal kot kandidat. In z zaščitjem moramo pripoznati, da je poslanec dr. Vošnjak razvijal v današnjem govoru ista načela.

Rekel je med drugim: „Naše učiteljstvo mora delati na to, da se mladina versko odgojuje!... Poduk mora biti verski!“ Pritrjujem Liechtensteinovemu predlogu, da je šola konfesijonelna, a ne pritrujem mu v tem, da ne določi, da mora biti šola narodna. — Vsa inteligenca slovenska mora delati, da se ljudstvo moralično povzdiguje!“

„Vi, gosp. dr. Vošnjak, ste rekli, da niste zadovoljni z Liechtensteinovim predlogom, — mi tudi ne s takim, kakoršen je; a Vi ste rekli, da se o šolskem vprašanju v deželnem zboru ne bo obravnavalo, — mi pa rečemo, da se utegne obravnavati! Zato si bomo današnje Vaše besede vzeli „ad notam“, zapomnili si jih bomo! Utegnemo jih še rabiti! — Upajmo, — pred očmi pa imamo ne samo g. dr. Vošnjaka politično, marveč tudi literarno delovanje, — tedaj upajmo, da so prišle iz odkritosrčnega srca!“

„Konečno povdarjam še enkrat: Poslanci ne smejo nikdar pozabiti, da zastopajo ljudstvo, ki je pobožno, in bo srečno, če bo ostalo pobožno! Tudi v svojem javnem delovanju morajo naši kmetijski poslanci pokazati, da so v resnici cvet odbran izmed ljudstva, — cvet, ki ume dušo in srce naroda! — Mi to tirjamo in to zahtevamo, da se ne bo Bog imenoval samo pri peči v leseni koči, ampak tudi v Ljubljani pri zeleni mizi, kjer zborujejo naši zastopniki. Kdor pa dela drugače, ta ni zastopnik vernega slovenskega naroda!“

Gosp. dr. Vošnjak odgovarja, da je on vedno prave ideje zastopal. Prepriča se lahko o tem, kdor prebira nadalje isti letnik letopisa. Gledé pijančevanja priznava, da more tu duhovščina največ narediti, kar je v istini naredila, da je vpeljala in še vpeljava družbe treznosti. Sicer pa ni resnica, da vera peša! Delujmo v slogi in ljubezni, da se ne bo širilo sovraštvo!

Mikš odgovarja, da pač dobro vé, da med prostim ljudstvom vera toliko ne peša; a peša kje drugje, — a tudi med ljudstvom se utegne na slabše obrniti. Delali bomo vedno v slogi in ljubezni, če bomo prave moze dobili.

Oglasi se še g. nadučitelj Ribnikar, češ, da se je govorilo zoper učiteljstvo, kar ni bilo nikakor resnično. Med drugim omenja, kdor šolo plačuje, naj jo tudi nadzoruje.

S tem bil je razgovor končan.

G. predsednik Smole predlaga, da se dosedanjima poslancema izreče zaupnica. Ponižen „živio“ je sledil tem besedam. Nato pozivlja, da se proglasi dosedanja gg. poslanca za kandidata za prihodnje volitve. Isto tako pohleven „živio“. Glasovalo se ni, in če bi se glasovalo, obsedelo bi bilo več volilcev.

Dnevne novice.

(Vladni kandidat, ka-li?) Poroča se nam z mnogih strani litijskega političnega okraja, da se tamošnji gosp. c. kr. okrajni glavar Matija Grill mnogo trudi pri izbiranju sposobnih volilnih mož in sploh zanima za svojega gosp. kandidata. O komur slutiti, da bi ne bil zanesljiv, pokaže mu prijazen ali resen obraz, kakor treba. Sicer vplivnemu gospodu pa se vendar vedno ne posreči. Jako nemirne noči ima nekda vsled neugodne mu volitve volilnih mož v občini trebelevski; že vé, zakaj. Gospod pa si zná tudi pomagati, kakor ugaja njemu in njegovemu varovancu. Kdo n. pr. bo hodil k županu, ki je oddaljen poldrugo uro; bolje je tam, kjer je človek že navajen. Nam ni znano, v kaki zvezi je g. c. kr. litijski okrajni glavar z g. Jeretinom, za katerega preliha toliko potú, to nas tudi ne briga; a zanima nas zvedeti: ali postopa g. Matija Grill kot zasebnik ali kot c. kr. litijski okrajni glavar. Ako je prvo, potem je prijateljska hvaležnost lepa čednost, katere bi se priporočeni kandidat kot poslanec gotovo vrednega skazal. Ako pa je drugo, da namreč g. M. Grill postopa kot c. kr. okrajni glavar, potem ne vémo, kaj poreče na to visoka sedanja osrednja vlada dunajska, ki vedno naglaša, da so volitve proste in da je njeno stališče nad

strankami. To vladno načelo hvaležno priznamo tudi mi na Kranjskem. Je-li stolica litijskega okr. glavarstva še iz Vesteneckove dóbe tako razgreta, da mora za ta okraj veljati izjema na Kranjskem?

(Iz Žminja v Istriji) se nam poroča: V naši občini se za zmago taljanske stranke posebno odlikuje v borbi Hugo Retti, podložnik taljanski, in Giovanni Napoleon, sodnijski poverjenik. Z denarjem jih je obilo založilo društvo „pro patria“, trosé ga, kakor antikrist. Kako pravo ima taljanski podložnik pri volilni agitaciji? Ali ni jasno, da dela za Italijo, proti Avstriji? In taki ljudje se goje in negujejo ne samo v Trstu, nego po vsej Istri. „Videant consules“, dokler še čas! Sodnijski poverjenik kupuje glasove po forintu! Kje je pravica, ako delajo to uradne osebe?

(Volitve za isterski deželni zbor.) V okraji volovskem in koperskem je zagotovljena zmaga narodnih poslancev. V lošinjskem okraji ima narodna stranka 82, nasprotniki 14 volilnih mož. V poreškem okraji je hud volilen boj. V pazinskem in puljskem okraji se vrše volitve ta in prihodnji teden. Narodna stranka ima v obeh okrajih veliko upanja, da zmaga.

(Trgovska in obrtniška zbornica) ima dné 14. junija t. l. ob 6 uri zvečer v mestni dvorani sejo s tem-le dnevnim redom: 1. Pravila zadruga urarjev v Ljubljani. 2. Pravila zadruga trgovskih obrtov v ljubljanski okolici. 3. Pravila obrtne zadruga v Kamnigoricah. 4. Prememba pravil zadruga rokodelcev v Ratečah. 5. Pravila delovršbene bolniške blagajnice: a) tvrdke „Albert Samassa“ v Ljubljani; b) tvrdke „Gust. Czap“ v Ljubljani; c) tvrdke „G. Tönnies“ v Ljubljani; d) tvrdke „A. Dreise“ v Ljubljani; e) parnega mlina kranjske obrtne družbe v Ljubljani; f) tovarne J. Janesch-ove v Ljubljani; g) papirnice v Goričanah in Medvodah; h) papirnice v Vevčah; i) tvrdke „Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg“ v Ljubljani. 6. Pravila pomočniškega zbora in obrtniške bolniške blagajnice zadruga „Edinost“ na Vrhniki. 7. Volitev zastopnika v šolski odbor c. kr. strokovne šole za umetno vezenje in čipkarstvo v Ljubljani. 8. Prošnja za semnje v Zgornjem Tuhinju in na Hribu. 9. Poročilo o napravi javne tehtnice v Trzinu.

(Iz Trsta) se poroča, da so včeraj po 11. uri v vredništvu in tiskarni iredentovskega lista „Indipendente“ iskali rokopise. Prijeli so odgovornega vrednika in štiri sodelavce ter je izročili deželnemu sodišču.

(Otročarije?) Neznani potepuh je minolo nedeljo zvečer prinesel pred vrata št. 21 v ulico Carintia v Trstu neko stvar zavito v papir. Neki otrok je ta zavitek sunil z nogo. Močen pok — kajti bila je bomba, s katero se je igral iredentovec ter jo pozabivši pustil pred vhodom v stanovanje italijanskega konzula Duranda. Koliko časa bode še rasla glava iredentovski hidri ob Adriji?

(Na smrt obsojena.) Porotno sodišče v Celovci je 28letno deklo Baumer v torek obsodilo na vislico, ker je utopila svojo petletno hčer.

(Samomor.) Včeraj popoldne okoli 1/2 6. ure se je ustrelil v tivolskem gozdu Janez Nagod, mitničar in krčmar pri čeruškem mostu.

(C. kr. trgovsko ministerstvo) je odločilo, da obrtne zadruga nimajo poštnih prostosti. Le uradne vloge na zahtevanje so proste poštnine.

(Menjice,) ki so bile doslej v prometu, smejo se uporabljati le še do 30. junija t. l. Nerabljene menjice se bodo po postavnih določbah pri c. kr. davčnih uradih brezplačno zamenjavale za nove menjice. Dotične vloge so kolekovine oproščene.

(Goveja kuga.) Po došlih uradnih poročilih je goveja kuga v gobci in parkljih pri rogati živini v okrajih Kočevje, Logatec in Ljubljana ponehala. Zato so prometne omejitve z dné 29. aprila in z dné 10. maja 1889 po vsem obsegu razveljavljene. Ostanejo pa v veljavnosti prometne omejitve gledé parkeljnaté živine zaradi močno razširjene goveje kuge v gobci in parkljih po kraljevini Ogerski.

Raznoterosti.

— Nova bolezen vinske trte se poroča iz Italije. Ravnatelj patologično-vegetalne postaje je našel minole dni na trtnih peresih novega parasita, „lecidomya verophila“, katerega dosedaj niso še nikjer videli. Neki rimski list tolaži s tem, da so vinorejci itak vsled izborne Crispijeve politike primorani, izlivati vino po tleh.

— Vsled lakote, kakor poroča neko uradno poročilo angleškemu parlamentu, umrlo je l. 1888, v Londonu devetindvajset oseb.

Telegrami.

Dunaj, 13. junija. „Presse“ razpravlja v berolinskem dopisu napitnico carjevo ter pravi: To je bila carjeva dobro premišljena namera, da je obrnil ost tudi proti Nemčiji. Pri takem carjevem mišljenju in postopanju ruskega časopisja se bo končno moralo opustiti upanje, da se bo ohranil mir. V bodoče se nemška glavica, ako se na mero-dajnih mestih ne bodo delikatneje izražali pravi čuti za Nemčijo, pri izvrševanju velikih ruskih konvertovanj ne bo več molče vdeleževala. Tudi uneta ruska oboroževanja ob zapadni meji v Berlinu pazljivo opazujejo. Temu se pridružuje še letošnji neugodni položaj ruskega poljedelstva. Rusija, ki nima drugega prijatelja, nego črnogorskega kneza, ki strastno oborožuje, katere gospodarstveni obstanek je izpostavljen nevarnim polomom, ne more pričakovati prijateljskega postopanja s strani sosedov.

Belgrad, 13. junija. Vsled včerajšnjega sklepa prvostopnjega sodišča se je izpustil Garašanin iz preiskovalnega zapora.

Monakovo, 12. junija. Princ-regent je obiskal avstrijskega cesarja, ki je potem sprejel odposlaništvo 13 bavarskega polka.

Listnica opravištv:

G. F. A. v K.: Kam se tako mudi? Vsaj ste že 2. jan. vse plačali za to leto. Poslano vpisalo se vam je za prihodnje leto.

G. Jos. Z. Calumet. U. St. America: Poslano zadoščuje do 25. febr. prihodnjega leta.

G. St. K. Franklin U. St. America: Se zgodilo. Do 10. t. m. še 1 gl. 90 kr. Pozdrav vrlim Slovincem!

Umrli so:

10. junija. Elizabeta Petrič, hči izdelovalca orgelj, 18 mes., sv. Petra cesta 56, jetika. — Janez Oražem, delavec, 28 let, Tržaška cesta 27, pachymeningitis.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
	opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
7. u. zjut.	733.3	25.6	sl. jzap.	jasno	0-60
12. u. pop.	733.6	24.0	"	del. jasno	dež
9. u. zveč.	734.0	18.0	"	jasno	

Srednja temperatura 22.5°, in 4.1° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)
13. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	84 gl. 50 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16 %	85 " 15 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 60 "
Papirna renta, davka prosta	100 " 05 "
Akcije avstr.-ogerske banke	906 " — "
Kreditne akcije	303 " — "
London	119 " 45 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 49 "
Cesarski cekini	5 " 64 "
Nemške marke	58 " 40 "

Prva vipavska sadjarska zadruga

(4) ima sedaj

svojo prodajalnico

v šolskem drevoredu

za vodo v lesenem pavilonu nasproti semenišču.

Prodajalnica je odprta od 6. do 11. ure dopoldne in od 2. do 6. ure popoldne.

Danes in prihodnje dni najlepše vipavske češnje, posebno za vkuhanje.

12!

Bele in črne mehkužnice! Bele hrustavke Grah v stročji (cukrene).

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštne prosto!

Visokočastiti duhovščini

priporočam se vljudno podpisani v napravo cerkvenih posod in orodja iz čistega srebra, klineškega srebra in iz medenine najnovejše oblike, kot

monstrane, kelihov, svetilnic, svečnikov

ltd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ognju pozlatim in posrebrim. Če gg. naročniki naj mi blagovolé poslati iste nefrankovane (32)

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli šte. 17.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštne prosto!

P. n. občinstvu uljudno naznanjam, da se podam na daljše potovanje, ter se vrnem v Ljubljano 10. julija.

V LJUBLJANI, dne 13. junija 1889.

(1) **Med.-dr. V. Gregorič.**

Brata Eberl,
izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.
Pleskarska obrt za stavbe in meblje.
Ljubljana,
sa Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.
priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.
Posebno priporočilne za prekupece so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Bleichbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (11)
➔ Cenike na zahtevanje. ➔

Odlikovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

— cerkvenih oprav —

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik **Franz Brückner.**

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

➔ celi ornati. ➔

Odlikovan: 1873, 1881.

Zahvala.

Ob dolgotrajni, mučni bolezni in o smrti nepozabljive, predrage mi soproge, gospe

Marije Svetic, roj. Križaj,

došlo mi je tolikanj ganljivih dokazov v resnici krščanskega sočutja, da si štejem v dolžnost, javno svojo najtoplejšo zahvalo izraziti prečastitim gg. duhovnikom, ki so blago pokojnico o njene bolezni obiskovali in tolažili; dalje gospodom frančiškanom, kamniškim gospodom trgovcem, ki so pri sprevedu ob rakvi svetili, slavnej kamniškej požarni brambi, veteranskemu društvu, čitalnici, ki se je pogreba vdeležila s zastavo, še prav posebej pa slavnemu kamniškemu pevskemu društvu „LIRA“ za milozvočno petje pri hiši in na mirodvoru ter za polnoštevilno vdeležbo spreveda.

V KAMNIKU, dne 13. junija 1889.

(1)

Anton Svetic.

Čitalnična restavracija v Ljubljani.

Podpisani si usojam naznaniti, da sem dne 8. junija na lastno režijo prevzel zgorajšnjo restavracijo. Vestno se bodem trudil, da bodo častiti gostje moje gostilne pazljivo, hitro in prijazno postreženi, ter se priporočam mnogobrojnemu obisku. — Točilo se bo izvrstno mareno pivo, kakor tudi dolenjska in štajerska vina. — Izborna kuhinja.

Velespoštovanjem

Franz Kaube,
restaurateur.

(3-1)

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktincev
opatiije Soulac (Gironde).

Dom MAGUELONNE, pripor.

Največje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bruselj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po priporji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo. Benediktincev (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepuje in popolno ozdravi čeljusti.

Zares močno ustrežemo našim p. n. čitateljem, opozorjaje na to starodavno ter prekoristno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrška **SEGUIN** Bordeaux

Rue Croix de Seguey 106 & 108.

Ustanovljena leta 1807.

Dobiva se v vseh lekarnah in prodajalnicah dišav.

(44)

Diseldorfske oljnat
barve v tubah.

Akvarelne barve
mokre in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,

prva kranjska tovarna

➔ oljnatih barv, firneža in laka ➔

Ljubljani.

Pisarna in zaloga: Šolski drevored 6 (semeniščno poslopje).
Filijala: Slonove ulice 10-12

priporočam slikarjem, dijakom, stavbenim in pohištvenim mi-zarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvrstne izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastoj in franko.

Oljnat barve v ploščevinastih pušicah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalec, po znižanih cenah; v dežah od 25 klg. naprej primerno ceneje.

Perstene, mineralne
in kemične barve.

Kupovalcem večjih množin
prednostne cene.

Vse vrste slikarskih in
likarskih čopičev in
slikarske patrone.